

Lindre, men ikke slå ihjel

Folketingets partier har den 6. september aftalt, ”at patienternes ret til at fravælge livsforlængende behandling skal styrkes, og at det skal være klarere, hvilke muligheder der allerede er for medicinsk at lindre overgangen til døden.”

I den forbindelse ønsker nedenstående kristne læger at udtale følgende:

Først vil vi rette den meget almindelige misforståelse, at mange patienter i dag dør i et smertehelvede. Det er ikke tilfældet! Langt de fleste døende sover stille ind uden smerter. I meget sjældne tilfælde har vi problemer med smertedækningen, og her kan det blive nødvendigt med ”palliativ sedering”, hvor man giver smertestillende i så store doser, at patienten mister bevidstheden.

I den forbindelse må tages tre overordnede hensyn:

- 1: Patienten må bevare sin selvbestemmelsesret.
- 2: Vi må ikke slå ihjel.
- 3: Vi skal hjælpe og beskytte den svage.

Ad 1:

Enhver voksen habil person skal fortsat have ret til på et oplyst grundlag at sige nej tak til en behandling, selv om den er livsforlængende. Forinden skal patienten grundigt orienteres om konsekvenserne af at stoppe behandlingen: at man så vil dø af sygdommen. Man bør ikke kunstigt holdes i live, længere end man selv ønsker.

Det bør således også være muligt at få slukket for sin respirator.

Man skal her være helt sikker på, at ønsket er vedvarende og gennemtænkt og ikke en følge af en behandlelig sygelig tilstand – som f. eks. en depression. Det kan derfor være nødvendigt med flere samtaler med en eller flere sundhedspersoner over tid.

Grænsen til selvmord er imidlertid hårfin; men skillelinjen går mellem en aktiv handling med det formål at medføre døden (= selvmord) og at lade naturen og sygdommen udvikle sig uden vores indgriben.

En vigtig pointe er også, at man skal kunne sige nej tak til en behandling, men ikke kunne kræve en behandling, som ikke er lægeligt begrundet.

Ad 2:

Det vil aldrig være lægeligt indiceret og skal fortsat ikke være tilladt at slå et andet menneske ihjel. Det har altid været og bør fortsat være en grundlæggende værdi i vort samfund.

Vi læger er ikke uddannede i dette ”indgreb”, og vi ønsker heller ikke at blive det!

Vi vil ikke være med til at tilrettelægge eller medvirke ved forløb, hvis primære formål er at fremkalde eller fremskynde vore patienters død.

Ad 3:

Derimod skal vi fortsat gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe vore syge og svage patienter så godt som muligt. Dette kan i meget sjældne tilfælde også være at give dem palliativ sedering, hvis alle andre muligheder er udtømte. Det afgørende er her, at den smertestillende medicin gives for at lindre smerter – ikke for at slå ihjel. Ligeså skal sovemedicin gives for at behandle søvnbesvær – ikke for at patienten skal dø.

Vi hilser det velkommen, at der nu skabes klarhed over, hvornår palliativ sedering må gives.

Det bør dog fortsat være en lægelig afgørelse, hvilken medicin patienten skal behandles med.

Vi ønsker en værdig død; men ikke aktiv dødshjælp!

På vegne af:

Kristelig Lægeforening: Læge Anne Bodilsen, formand, tlf. 61 30 81 14

”Omsorg indtil døden”: Læge Hans Holmsgaard, initiativtager, tlf. 40 61 82 57